

JÓ HÍR

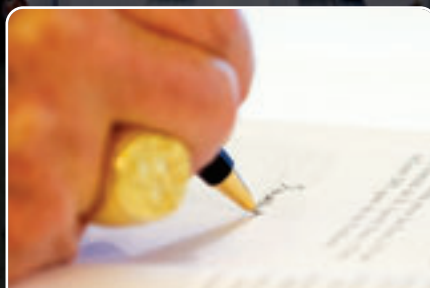
A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Visszatekintő
4-8. oldal

Caritas in veritate
13. oldal

Emlékeink
16. oldal

„Hálát ad neked, Uram, a föld minden királya, a te szád minden szavának hallatára, és megéneklék az Úr útjait, mert nagy az Úr dicsősége. Fölséges az Úr és rátekint az alázatosakra, de messziről megismeri a felfuvalkodottakat.”

(Zs 137)

TARTALOM:

Fazekas Orsolya

Járjuk együtt
a bizalom zarándokútját!

Visszatekintő

Ferencesség és a ferences
lelkiség

Gulner János

A Rózsafűzér királynéja

Forrás: Beran Ferenc

Magyarul is napvilágot látott a
Szentatya legújabb enciklikája

Haider Márta

Dunaföldvár ünnepe

Vadász István

Emlékeink

Schmidt Pál

Az ember férfi és nő

MKPK körlevele

Az egyház élő hitével összhangban

Közlemények

CÍMLAP FOTÓ: Kalmár Lajos

JÓ HÍR
A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Alapító: A pécsi megyéspüspök
Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya

Szerkesztőbizottság:

Bognár Attila, Garadnay Balázs,
Gesztesy András, Kajtár Edvárd,
Kajtárné Tiborcz Mária,

Kvanduk Frigyes, Takács Gábor

Szerkesztőség:

7621 Pécs, Szent István tér 23.

E-mail: sajtoiroda@ordinariat.hu

Fotó: B. Bezdán Katalin, Fazekas Orsolya,

Kalmár Lajos, Tám László

Layout: Komáromi Csaba

Felelős kiadó: Fény Kft.

7624 Pécs, Káptalan utca 6.

Nyomda: MacMaestro Kft., Pécs

Járjuk együtt a bizalom zarándokútját!

3

4-10

11

12

13-14

15

16

17-18

19

19

A Taizéi Közösség a Pécsi Egyházmegye meghívására, különböző felekezeti helyi egyházközségekkel közösen október 23. és 25. között találkozót szervez 17 és 35 év közötti fiatalok számára. Több ezer résztvevőt várnak nemcsak Magyarországról, hanem a szomszédos országokból is.

A találkozó részét képezi a Bizalom zarándokútjának, amelyet Roger testvér indított el több, mint 30 évvel ezelőtt, és amely évről-évre sok tízezer fiatalot gyűjt össze néhány napra

ban megismerjenek más népeket és hagyományokat.

- megtapasztalják a bizalmat és az egyszerűséget.

- az embereket szétválasztó falakon fölüllemelkedve előkészítsenek egy békés jövőt.

- saját életükben elkezdjenek a „bizalom zarándokútján” járni.

A fiatalok délelőtt egyházközségekben vesznek részt közös imán, utána egyes kiscsoportokban hallgatják meg és ismerik meg egymást. Délután különböző műhelyfoglalkozásokon vesz-

2009 | 10 | 23 - 2009 | 10 | 25

Taizében vagy egy nagyvárosban. Cochamba (Bolívia), Genf, Nairobi, Brüsszel, Vilnius, Sevilla és Stuttgart után Pécsen gyűlnek össze fiatalok néhány napra, hogy a közös imákban és beszélgetésekben meg osszák egymással mindennapi tapasztalataikat.

Erre azért van szükség, hogy:

- az Egyházban és a társadalomban a kiengesztelődés és a béke egyszerű jelei legyenek.

- közösen fölfedezzék a közös imában és a csendben a lelki élet és az Istennel való közösség szépségét.

- értelmet keressenek életüknek és hitüknek a mai kor kihívásai között éljék meg.

- új fényben lássák az Egyházat, a közösség kovászatát az emberiség családjában.

- személyes kapcsolatokon keresztül job-

nek részt, ahol a személyes hithez kapcsolódó gondolataik mellett, lényeges kulturális és szociális kérdésekről is megosztják egymással tapasztalataikat. Délben és este a városi sportszarnokban vannak közös imák. A találkozóra egyénileg vagy csoportosan lehet jelentkezni az online jelentkezési lap kitöltésével. Várják egyházközségi, középiskolai, ifjúsági csoportok részvételét is.

További tudnivalók a találkozó többnyelvű, folyamatosan frissülő honlapján: www.taize.fr/pecs

ELÉRHETŐSÉG:

Taizéi találkozó 7621 Pécs,

Papnövelde u. 1-3. (PPHF épülete)

Email: pecs@taize.fr

A Pécsi Egyházmegye millenniuma

A Pécsi Egyházmegye 2009. augusztus 23-án ünnepelte alapításának millenniumát. Az ezeréves jubileum évében egyházmegyénk számos olyan rendezvénynek ad otthont, melyek a múlt ránk hagyott értékeit, emlékeit elevenítik fel és hozzák jelenbe.

Az előkészületi évek után 2008. adventjében nyílt meg a millenniumi esztendő, mely egyházmegyei szinten több száz programot vonultat fel.

A nagyobb ünnepek, kiemelkedőbb programok Pécsre korlátozódnak, bár számos olyan volt, amelynek a vidéki plébániák is helyt adtak. A millenniumi évben voltak tudományos konferenciák, népszerűsítő előadások, melyek bepillantást engedtek az egyházmegye 1000 éves történelmébe. Ezen túlmenően az egyházi zene is főszerepet játszik az év során, hiszen szinte minden héten orgonakoncertek csendülnek fel a pécsi Bazilika felújított orgonáján.

Az egyházmegye millenniumi évének csúcspontja az alapítás napjára, augusztus 23-ára szervezett ünnepi szentmise, és az ezt megelőző Millenniumi Napok programsorozata volt. Az ünnepi szentmisét **Christoph Schönborn** bécsi bíboros, pápai legátus vezetésével, közel hatvan püs-

pök, 140 pap mutatta be a Szent István téren felállított szabadtéri színpadon. Erre az ünnepi alkalomra elhozták Budapestről a *Szent Jobb* ereklyét és a *Szent Korona* másolatát is, melyet az oltár mellett helyeztek el. A szentmise elején Schönborn bíboros átadta a Szentatya jókívánságait, szívvelyes üdvözlését és áldását. *„A Szentháromság kegyelmét és segítségét kérem a mai napon az egyházmegye számára, áldását egész Magyarországra, mely hosszú történelme folyamán oly sok gyötrelmes órát élt meg.”*

A három nyelven felhangzó olvasmányok és evangélium után szentbeszédében a főpásztor köszönetet mondott Jézus szavainak igazságáért – *„Legyetek biztosak: én veletek vagyok minden nap a világ végéig”* –, amely a történelem ezer esztendején át, a kereszténység történetében pedig kétezer éven keresztül igaznak bizonyult.

Szentbeszéde végén Schönborn bíboros a Szent István király által ránk hagyott missziós feladatra buzdította a hí-

veket: *„Ezer esztendővel a Pécsi Egyházmegye megalapítása után újra sürgetően áll előttünk Jézus parancsa: ‘Menjete el ...’ Keljetek újra útra! Ne féljete! Ne féljete a szekularizált társadalomtól: a társadalom tele van az értelem és boldogság utáni vágygal és keresi ezeket. De ne féljete a saját gyengeségetektől sem: ez a feltétele annak, hogy alázatosan és Krisztus kereső szeretetével menjete azokhoz, akik az evangéliumot még nem vagy már nem ismerik.*

A jubileum mindannyiunk számára legyen alkalom arra, hogy újra ki vessük a hálót. Evezsetek a mélyre és vessétek ki a hálót akkor is, ha eredménytelennek látszik. Ezer évvel ezelőtt Pécs egyházmegyévé lett. Újra és újra fenyegetetté vált és majdhogynem kipusztulva eltűnt, de ma mégis él, szabadságban, egy nyitott Európában.”

Az alapítás napjának ünnepe a nagyszabású szabadtéri koncert zárta, melyen hatszáz fős zene- és énekkar mutatta be G. Mahler: Ezrek szimfóniája c. művét. A Szent István tér erre az estére is megtelt vendégekkel.

A programok, ünnepek természetesen nem érnek véget. Még számos alkalmat tartogat az advent első vasárnapjáig tartó millenniumi esztendő is a közös ünneplésre, az örömmre, együtt végzett imádságra.

Ezen túlmenően szeretnénk, ha a millennium és a köré szervezett programok nem csak egy évre szólnának, hanem hagyományt teremtve, embereket megszólítva, lelkeket fel-emelve adnának maradandó emléket, töltetkezési lehetőséget mind az egyházmegye, mind pedig országunk, kontinensünk hívei számára. •

Szent Mihály arkangyal temploma

Felszentelték a kékesdi templomot

A baranyai falu újonnan épített Szent Mihály-templomát szentelte fel Mayer Mihály megyéspüspök szeptember 26-án. A szentmisét Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatta be.

A 208 fős község lakói 1999 januárjában elhatározták, hogy templomot építenek, s Szent Mihály arkangyalt választják védőszentjének. A korábbi két kezdeményezés meghiúsult; ám e mostani valóra váltja a régi szándékot, mert a kis falu élni akar. Nem akarják, hogy az itt élők elvándoroljanak, pedig ez iskola és templom nélkül óhatatlanul bekövetkezik. 1999. május 26-án Mayer Mihály pécsi megyéspüspök megadta az engedélyt az előkészületekre.

A templomépítés érdekében megalakult a Kékesdi Szent Mihály Kolping Család, mely összefogta és vezette a munkálatokat; tárgyi és pénzbeli adományok gyűjtésére alapítványt hoztak létre. A helyi lakosok is nagy anyagi áldozatot vállaltak magukra. Dévényi Sándor Kossuth-díjas építész ingyen készítette el a tervet. Jótékony célú előadások sorozata kezdődött; neves művészek, tudósok, sportolók álltak az ügy mellé. A Kulturális Örökségek Minisztériumától is jelentős támogatásban részesültek.

A falu lakóinak és támogatóinknak összefogásával, lelkesedésével és áldozatvállalásával kilenc éve folyt az építkezés, mindig olyan ütemben, ahogyan a pénz rendelkezésükre állt. Idén tavasszal a Pécsi Egyházmegye és a Kec-

keméti Porta Egyesület segítségével nagy léptékben haladtak előre a munkálatok, így Szent Mihály arkangyal emléknapjára, már ünnepi díszbe öltözve várta híveit az új templom.

A szentmise áldozati része előtt Keresztelő Szent János ereklyéjét helyezte el Püspök úr az oltár asztal márvány lapjában. Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek prédikációjában kiemelte, hogy a templom mindig fölemel bennünket. A templom Istenre mutat és közösséget is teremt, mert nem önmagáért való épület, hanem Isten dicsőítésére és az itt összegyűlt embereknek az összefogására. A templom igazi ékesége abban van, ha nagyon sok igaz, vagy legalább bűnbánó ember jön össze a templomban. Tudnunk kell, hogy amikor belépünk, akkor nem mi közelítünk Isten felé, hanem ő hív minket. A szentbeszéd végén megköszönte érsek úr mindazok munkáját, akik kezük munkáját vagy anyagi, szellemi segítséget nyújtva támogatták a kékesdi templom felépítését. Az ünnepi szentmisére több százan jöttek,

az ország számos területéről. Sólyom László köztársasági elnök és Orbán Viktor volt miniszterelnök levélben küldte el jókívánságait.

Fazekas Orsolya

Gyilkosság a székesegyházban

Th.S. Eliot drámájának magyar vonatkozásai

A Pécsi Egyházmegye millenniumi rendezvény-sorozatának egyik leginkább érdeklődéssel várt mozzanata a bazilikában augusztus 22-én este beregszászi, debreceni és pécsi színművészek által Vidnyánszky Attila rendezésében színre vitt Gyilkosság a székesegyházban című, misztériumjátékának vagy prózaoratóriumnak is jelölhető alkotás volt Trill Zsolt főszereplésével. A régióban először közönség elé került, 1935-ben keletkezett mű az amerikai születésű, Angliában letelepedett Thomas Ste-

arns Eliot katolikus író és költő (1888-1965) alkotása, mely a XII. században élt brit vértanúnak, Becket Szent Tamás cantenbury érseknek állít maradandó emléket. Tamás érsek Párizsban évfolyamtársa volt Bánfy Lukács későbbi esztergomi érseknek. Haláláig tartó barátság szövődött közöttük. Ennek szép bizonyítéka az esztergomi bazilika mellett emelkedő, róla elnevezett Tamás-hegy. Becket Tamás II. Henrik angol király kancellájaként is az egyház szabadsága, a pápa és a papság jogainak érdekében lépett

föl, ezért ellentétbe került az uralkodóval. A királyhoz hű lovagok székesegyházában agyonverték 1173-ban.

1948-ban Londonban megfilmesítették az abban az évben irodalmi Nobel-díjat kapott. Th. S. Eliot drámáját. A világhírű költő fölkérésére a magyar Lajtha László (1892-1963) komponista, népzenekutató írt kísérőzenét, melyet később II. szimfóniájába is belefoglalt. (Érdeemes megjegyeznünk, hogy Eliot művei számos XX. századi zeneszerzőt ihlettek alkotásra. Talán elegendő, ha Stravinsky Anthemjét vagy a hazánkban is óriási sikerrel színpadra vitt, A. Lloyd – Weber Macskák című musicaljét említjük.) Lajtha László filmzenéje Tamás és Lukács érsekek testvéri barátságának

kézzelfogható zenei festését nyújtja a hallgatónak gregorián jellegű dallamok (ezek majd utolsó, nem sokkal halála előtt befejezett, IV. szimfóniájában fognak visszaköszönni), illetve a „Szivárvány havasán...” kezdetű erdélyi népdal motívumainak ölelkezésével. Az Eliot-Lajtha film számos nemzetközi díjat nyerve a világot „bejárta”.

A fővárosi Új Ember recenzense írja a pécsi Eliot-előadásról: „A húsba és lélekbe vágóan őszinte, nyugtalanítóan aktuális mű újrafelfedezésének örömeivel, pontosabb megértésével ajándékozta meg az erre nyitott közönséget...” •

Ivasivka Mátyás

Szepessy Ignác püspöknek állítottak emléket Mohácson

A Mohácsi Külvárosi Egyházközség Darnai József Ágoston felsőszentmártoni plébános, volt mohácsi káplán kezdeményezésére a Pécsi Egyházmegye fennállásának 1000 éves évfordulója alkalmából emléksobrot állított.

A Trischler Ferenc szobrászművész által megalkotott mű Szepessy Ignác egykori pécsi püspököt ábrázolja.

A püspök egyik legjelentősebb vállalkozása az új magyar nyelvű Biblia kiadása volt. Még az 1822-es országos zsinaton merült fel annak az igénye, hogy a Káldi-féle Bibliát nyelvezetében-fordításában megújítva ismét kiadja a katolikus egyház. Szepessy, papjainak segítségével 1831-ben megkezdte a Szentírás újrafordítását. Megfeszített tempóban dolgoztak, melynek eredményeként 1834-ben már megjelentette az első kötetet, majd 1836-ban a befejező hatodikot is, saját költségén. Szepessy püspök jelentős tette volt, hogy ő szólalt fel először magyar nyelven az országgyűlés felsőházában, 1825-ben. Az egyházmegyében, 1831-ben bevezette a magyar nyelvű anyakönyvezést, ez alól csak a Dráván-túli valpói esperesi kerület kapott felmentést, az ott élő horvátokra való tekintettel. Az elkészült Kassey József-féle szótár kiadását is magára vállalta. A magyar

nyelv ügyében kifejtett tevékenységének hatására a pécsi székeskáptalan 1839-ben elrendelte, hogy a következő évtől a káptalani gyűlésekről készített jegyzőkönyveket magyar nyelven vezessék. A Magyar nyelv szeretete mellett nagy hangsúlyt helyezett a nemzetiségekre, megtanult horvátul is, hogy a hívek anyanyelvén tudjon prédikálni. Szepessy püspök jelentős tudományos és irodalmi tevékenységet végzett, jeles egyházi íróként és szónokként tartotta számon a közvélemény. 1830-tól tagja volt a Magyar

Tudományos Akadémia igazgatótanácsának, 1831-ben pedig az akadémia tiszteletbeli tagjává választották.

A 19. század kiemelkedő püspökének most örök emléket állítottak a mohácsi Szepessy téren az elmúlt században épült Püspök templom mellett. A szobor az egyházközség híveinek adományából készült. Az ünnepélyes szoborállítás szeptember 12-én, a templom búcsúnapján volt megtartva, amikor Mayer Mihály megyéspüspök mutatott be szentmisét, majd ezt követően megáldotta a felállított szobrot. •

Fazekas Orsolya

Néhány éve lopták el...

Néhány éve lopták el Pécsen, a Honvéd téren álló feszületről a bronz korpuszt. Az alkotást – melynek akkor hárommillió forint volt az értéke – feltehetően színesfémtolvajok vitték magukkal. Nem kaphattak többet érte 30-40 ezer forintnál, az általuk okozott kár azonban pénzben nem mérhető.

Szeptember 20-án Mayer Mihály megyéspüspök áldotta meg a Honvéd téri keresztre visszahelyezett korpuszt.

A közelben található Templom térről egy út vezet a kereszthez. A Honvéd téri napok alkalmával is sokan megjegyezték, hogy változtatni kellene a szégyenteljes helyzeten.

Végül a 17. önkormányzati választókerület képviselője, Majdik Miklós kezdeményezte, hogy kerüljön vissza a korpusz a betonkeresztre.

Az eredeti alkotás gipszmintája megtalálható volt Rétfalvi Sándor szobrászművésznél, aki vállalta a korpusz elkészítését. Munkáját egyetemi diákjai is segítették. A környéken lakók, a polgárőrség és a rendőrség is különös gondot fordít a feszületre, nehogy újra tolvajok kezébe kerüljön. •

Város napja

Pécs város napját tartották szeptember 1-jén. Az ünnepnap szentmisével kezdődött, melyet Garadnay Balázs általános helynök mutatott be a Lyceum templomban. Ezt követően ünnepi közgyűlést tartottak a Pécsi Nemzeti Színházban, ahol Város-napi kitüntetések adtak át. •

Templommegáldás Szigetváron

Elkészült a szigetvári katolikus templom felújítása. A felújított templomot szeptember 5-én áldotta meg Mayer Mihály pécsi megyéspüspök.

A szigetvári belváros rehabilitációs program első ütemében történt a Zrínyi téri Szent Rókus-templom és a Városháza épületének felújítása. Az ünnepi szentmisét Mayer Mihály megyéspüspök mutatja be, majd ezt követően megáldja a felújított templomot. A szentmisén közreműködik a Tinódi Vegyeskar. •

A ferencesesség és a ferences lelkiség

Egy 24 éves itáliai posztókereskedő 1205-ben felismeri, hogy a hírnév és gazdagság bensejében feszülő vágyának addig nem is sejtett beteljesülését kínálja Isten, aki Fiában, Jézus Krisztusban értünk szolgává és szegénnyé lett. Őt imádvá, egyházában Őt ünneplve, az embereknek Őt hirdetve és a szegényekben Őt szolgálva minden kincs az övé - ezért élhet szegénységben, tulajdon nélkül és tisztaságban.

Ez a felismerés megváltoztatja Ferenc életét. „Elhagyja a világot” - hogy a világ Teremtőjének és Megváltójának éljen. Hirdeti, hogy egyetlen Atyának vagyunk a gyermekei mindnyájan, egymásnak pedig testvérei Krisztusban. Három évvel később társak csatlakoznak hozzá, létrejön körülötte a testvéri közösség. Közös életeszmenyünk a minoritás: kisebbnek lenni mindenkinél, nem uralkodni senkin, ahogy Krisztus is mindenki szolgája lett. Az Egyház elismeri őket, mint szerzetesi közösséget, mint a kisebb testvérek rendjét. Később Szent Ferenc lelkiségében újabb és újabb közösségek jönnek létre, nem csak kolostorokban élő női és férfi rendek, hanem világban élő közösségek is.

Szent Ferenc életének központi élmenye az Úrral való találkozás, a vele való kapcsolat. Istent, mint Főnségest és Dicsőségest imádja, ugyanakkor vallja róla, hogy Ő szelíd és irgalmas, aki megrendítő módon, egészen közel jön az emberhez. Határtalan szeretete az Úr iránt a Szentírás, az Eucharisztia, a Szent Liturgia és az Egyház iránti tiszteletben is megmutatkozik.

Az evangélium szerinti életre buzdít, s minden foglalatosság elé az „imádság és áhítat szellemének” fenntartását helyezi.

A ferences lelkiség második fontos alappillére a fraternitás, vagy testvéri élet. A testvériség alapja, hogy egy Atyánk van a mennyben, és mi mindnyájan az Ő gyermekei vagyunk. Egy család tagjai, olyan családé, ahol az otthon légköre megtapasztalható. Egymást tisztelik, gondozzák és elfogadják, egymással szemben a kiengesztelődést és megbocsátást gyakorolják. A minoritás, vagy „kicsinylet” a ferences lelkiség következő fontos eleme. Szent Ferencet megrendíti Isten alázata, az, ahogy Fiában, hatalmáról lemondva, az emberekhez fordul. Követőitől megkívánja, hogy a világban forgolódva mondjanak le minden rangról és hatalomról, vállalva akár a kitzasztottságot is, maradjanak meg egyszerűségben és béketűrésben. A minoritáshoz hozzátartozik továbbá a megalázottakkal, a nyomorgókkal, a peremre szorultakkal vállalt sorsközösség, az igazi szolidaritás. A valódi szabadságra, a nagyvonalúságra, az igazi lemondásra hívja fel a figyelmet, s eközben a szegények mellett, kora hatalmasait is meg kívánja szólítani, hogy (saját gondjaik és nyomorúságuk közepette) rátaláljanak Istenre és az ő mindent betöltő gazdagságára. A ferences szegénység szintén a minoritáshoz tartozó eleme Szent Ferenc lelkiségének. Ez a szegénység nem egyszerűen a kevéssel való megelégedést jelenti, hanem a tulajdon nélküli életet. Tulajdonnak pedig nem csak

tárgyakat lehet tekinteni, hanem épp így szellemi javakat, az akaratot, sőt rossz esetben a másik ember személyét is. Azt kéri követőitől, hogy hűséggel és odaadással dolgozzanak. Amíg a birtoklás gyakran megosztja az embereket, a szabadon vállalt szegénység összeköti őket.

Végül még egy fontos „ferences erényt” kell megemlítenünk: a derút. Nem kényszeredett mosolygást kíván meg követőitől Szent Ferenc, hanem az Istentől forraszó, az Ő kegyelméből táplálkozó szent örömet: békés és higgadt derút, melyet mindazok elnyerhetnek, akik Istenre hagyatkoztak, s mely, mint ilyen, minden bajban megmarad.

A Ferences család idén ünnepli 800. évfordulóját annak, hogy a pápa jóváhagyta a ferences életformát. Ebben a jubileumi évben hálát adunk az Istennek és szeretettel hívünk mindenkit Assisi Szent Ferenc tranzitusának (átmenet) ünneplésére. A ferences közösségek ezt a napot bensőséges liturgia keretében ünneplik meg.

A szentmisét P. Tamás Gábor OFM, az esztergomi Ferences Gimnázium tanára mutatja be a kozármislenyi Flüei Szent Miklós kolostortemplomban 2009. október 3-án 17 órakor.

Mindenkit szeretettel várunk!

Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei
KOZÁRMISLENY, SZÉCHENYI U. 2/B
Telefon: 570 046

KIÁLLÍTÁS

Makkai Márta textilművész és Makkai-Kovács Beatrix festőművész
TÁVOL ÉS KÖZEL című kiállítása Pécssett

MEGNYITÓ: Dómmúzeum - Szeptember 25. 17 óra
A kiállítást megnyitja:

Dr. Aknai Tamás művészettörténész, egyetemi tanár

Közreműködik: Rónaszéki Mónika egyetemi hallgató - *fuvo*la -

A kiállítás megtekinthető szeptember 25-től október 18-ig, minden nap 9-17 óráig.

MAKKAI MÁRTA

Textilművész 1977-ben diplomázott a Magyar Iparművészeti Főiskolán, szövött anyag tervező iparművészként. 1995-től készít ikat technikával, festett-szövött falikárpitokat.

MAKKAI-KOVÁCS BEATRIX

A Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakának végzős hallgatója. Mesterei Nagy Gábor és Kósa János. Kibontakozó képi világának alapélmenye a tájhoz köthető. Az egymást támogató gesztus elemek térré formálása, gyors vázlatokból, fényképekből merítkezve, mindig személyes élményből fakadnak.

Rózsafüzér királynéja

Gulner János

Várkonyi István a papköltő írja Rózsafüzér című versében:

*Olyan, akár egy szentbilincs, csodálkozva nézem:
Imaközben épp úgy feszül, mint bilincs a kézen.
Nagyanyám is így viselte kezén az olvasót,
Bilincsbe vert kézzel ő is Isten rabja volt.
Rózsafüzért viselt mindig, s hogy elment egy napon,
Rózsafüzér feszült a bús ravatalon.
Rózsafüzérrel anyám is szentkép elé hajolt,
Bilincsbe vert kézzel, ő is Isten rabja volt.
Engemet is így tanított, rózsafüzért adott,
Legyen egész családdunkkal szelíd Isten-rabok.
Nagyanyám már tudja, hogy kik az igazi szabadok,
Azért szabad ő a mennyben, mert Isten rabja volt.*

Október hónapban nem csak a vallásos rádióadókon keresztül hallani a rózsafüzér imádságot, hanem szinte minden másodpercben a világon millió és millió kézben ott van a rózsafüzér és különböző szándékokra imádkozzák buzgó hittel és szeretettel a rózsafüzér királynőjének oltalmazó, segítő szeretetét kérve.

Az életünk minden szakasza, eseménye kifejeződik, amikor rózsát veszünk ajándékba születés és névnap, házasságkötéskor és a temetésekénél is rózsakoszorúkkal emlékeznek szeretteikre. Öröm, szenvedés és feltámadás. Öreg édesanyját ateista fia ellátja mindennel. Elveszi kezéből a rózsafüzért. Pénze van, erre már nincs szüksége. Fiam, az áldozatért, amit érted hoztam pénzt adsz. A szeretetért figyelmességet. De mit adsz a rózsafüzérért? –

Édesanyám, ahelyett nem tudok mit adni. Üres legyen a helye? Nem édesanyám. Visszaadom, hogy ne legyen üres az élete. Batthyany Stratmann László úgy halt meg, hogy a családdal mondta a rózsafüzért és nézte a Mária képet. Fatimában 3 gyermeknek azt mondta a Szűzanya: Isten két utolsó fegyvert adott a világnak. A rózsafüzért, és a Mária-szíve tiszteletét. A Szűzanya jelenéseiben mindenütt a rózsafüzér imádságát szorgalmazta. Pio atya látomásában, 1956 augusztusában úgy szemlélte, hogy Magyarországot tövis korona veszi körül. Mondta, hogy sok vér fog folyni abban a kis országban. Közölte vele a Szűzanya, hogy ez az ország sokat fog szenvedni. Utána úgy látta, hogy fehér rózsakoszorúval van az ország képe körülvéve. Nem veszt el, mert Mária országa és sokan imádkozzák a rózsafüzért. Ma már több, mint egymillióan imádkoznak Mindszenty bíboros kérésére országunkért, népünkért. Jézus és Mária élete áll előttünk a rózsafüzér imádságban, vegyük kézbe október hónapban minél többen és juttassuk el kéréseinket a Szűzanya által Fiához, a mi Jézusunkhoz. •

Szent Mór püspök, egyházmegyénk másodvédőszentjének ünnepét tartjuk október 26-án a pécsi Bazilikában.

16.00 órakor Dr. Székely János az esztergom-budapesti egyházmegye segédpüspöke tart előadást

17.30 órakor Egyházmegyei kézműves pályázat díjkiosztója

18.00 órakor Ünnepi szentmisét mutat be Szent Mór pécsi püspök tiszteletére Juliusz Janusz érsek, apostoli nuncius

Szent Mór az első magyar származású bencés a pannonhalmi monostorban, egyben az első magyar író, aki (latinul) megírja Szent István, Szent Imre, valamint

Szent Benedek és Szent András bencés remeték életrajzát. A mű átdolgozva maradt ránk. 1036-ban lett pécsi püspök. Nyilvános tisztelését 1848-ban hagyta jóvá a Szentszék.

Magyarul is napvilágot látott a Szentatya legújabb enciklikája

Forrás: Beran Ferenc

Erdő Péter bíboros, az MKPK elnöke, Beran Ferenc, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem docense és Farkas Olivér, a Szent István Társulat igazgatója mutatta be XVI. Benedek pápa *Caritas in veritate* kezdetű enciklikájának magyarul megjelent kiadását szeptember 24-én a püspöki konferencia székházában. A kötet már megvásárolható a kiadó könyvesboltjaiban.

Az Egyházban hagyományá vált, hogy a pápák szociális enciklikákat (körleveleket) adnak ki, amelyek időszerű társadalmi kérdésekkel foglal-

az állam és a társadalom kapcsolata (a közjó és a szubszidiaritás elve), a béke, a fejlődés, a vidék helyzete, a nagyvárosok problémái, a munka és a munkanélküliség, társadalmi összefogás (szolidaritás) szükségessége.

XVI. Benedek pápa úgy ítélte meg, hogy a harmadik évezred első évtizedének végén – egy elmélyülő általános válság jeleit látva – újabb szociális enciklika kiadására van szükség, amely az emberiség fejlődéssel foglalkozik. Címe: *Caritas in veritate* (*Szeretet az igazságban*). A pápai dokumentum megírására az is alkalmat adott, hogy közel negyven évvel ezelőtt (1967) jelent meg VI. Pál pápa *Populorum progressio*

nek enciklikáját pedig – ezzel is aláhúzva annak jelentőségét – a jelen kor *Rerum novarum*aként tartja számon (CV 8).

A SZERETET AZ IGASZÁGBAN CÍM ÉRTELMEZÉSE

Mielőtt azonban az enciklika a teljes értékű fejlődést bemutatná, a társadalmi élet egyes területein a szeretet és az igazság elválaszthatatlan egységével foglalkozik. Elválaszthatatlanságuk abból ered, hogy mind a kettő Istentől kapott meghívás, amelyet ő „helyezett az ember szívébe és elméjébe” (CV 1). A szeretet olyan belső hajtóerő, amely az örök Szeretettől ered. Az Egyház társadalmi tanításának „királyi útja” „vezérelv”, amely áthatja a „mikro”, vagyis baráti, családi, közösségi kapcsolatokat és a „makro”, vagyis társadalmi, gazdasági, politikai kapcsolatokat (CV 2). Az igazság az a fény, amely értelmet, értéket ad a szeretetnek. „Igazság nélkül a szeretet sentimentalizmusba süpped és üres foglalatá válik, amely önkényesen tölthető meg.” (CV 3) Társadalmi vonatkozásban az igazság védelmezi a szeretet felszabadító erejét. Igazság és szeretet nélkül a „társadalmi cselekvés az egyéni érdek és a hatalmi logika fogságába esik, ami együtt jár ennek bomlasztó hatásaival, különösen abban a társadalomban, amely a globalizáció útját járva olyan nehéz korszakot él át, mint jelenünkben” (CV 5).

A szeretet és az igazság elválaszthatatlan kapcsolatából következik két másik fontos társadalometikai alapelv: az igazságosság és a közjó. Az igazságosság azt jelenti, hogy mindenkinek meg kell adnia azt, ami a jog szerint neki jár. A szeretet több szempontból is túlhaladja az igazságosságot. Egyrészt azért, mert nemcsak azt adom a másiknak, ami az „övé”, hanem azt is, ami az „enyém”. Másrészt a szeretet magában foglalja a megbocsá-

koznak. Így például az első ilyen enciklika, amely 1891-ben adott ki XIII. Leó pápa *Rerum novarum* címmel, a munkásság helyzetével foglalkozott, a legutóbbi pedig, amely II. János Pál pápa nevéhez fűződik, és az első kiadásának századik évfordulójára jelent meg *Centesimus annus* névvel, a kommunista világrend összeomlásának okaira mutatott rá. Az eltelt száz év alatt az enciklikák legfontosabb témái a következők voltak:

kezdetű körlevele, amely azt mutatta be, hogy a technikai haladás nem szükségszerűen jár együtt a népek fejlődésével. Az igazi fejlődésnek ugyanis magában kell foglalnia az emberek szellemi, lelki gyarapodását, és minden emberre ki kell kiterjednie. A fejlődés helyes értelmezését Péter jelenlegi utóda korunk egyik legfontosabb feladatának tartja, elődje gondolatát viszi tovább, mélyíti el, és ennek tükrében értékeli a világ mai helyzetét. Elődjé-

tást is (CV 6). A közjó minden ember és az egész ember javát jelenti. Ha a közjóért való fáradozást a szeretet vezérli, akkor az magasabb rendű, mint a tisztán evilági és politikai tevékenység (CV 7).

A FEJLŐDÉS ÉRTELMEZÉSE

A TÁRSADALMI ÉLET EGYES TERÜLETEIN
Az új szociális enciklika a teljes értékű fejlődést szem előtt tartva foglalkozik a világ legégetőbb problémáival: a gazdasággal, a környezetvédelemmel, a globalizáció jelenségével és a technika helyes értelmezésével.

A gazdasággal kapcsolatban leszögezi: a gazdaságot szabályozó piac etikailag nem semleges társadalmi terület (CV 36). A piac a szolidaritás és a kölcsönös bizalom belső formái nélkül nem képes betölteni gazdasági szerepét (CV 35). A gazdasági tevékenység ugyanakkor „nem szakítható el az érdeknélküliségtől, amely táplálja a szolidaritást, az igazságosságért és közjóért vállalt felelősséget, a gazdaság különböző résztvevőiben és szereplőiben” (CV 38).

A környezetvédelem esetében aláhúzza, hogy az embernek globális felelőssége van a környezeti értékekkel

kapcsolatban. Az Istentől ajándékba kapott világot nem szabad „kifosztott állapotban hátrahagyunk az újabb generációknak” (CV 50). Ugyanakkor felhívja a figyelmet olyan veszélyekre, amik korunkra jellemzőek: az egyik, amely a természetet fontosabbnak tartja, mint az emberi személyt, s így újpogánysághoz vagy új panteizmushoz vezethet. A másik a természetet csak alapanyagnak tekintő, amely felett az ember szabadon rendelkezhet (CV 48).

A globalizáció jelenségével kapcsolatban megállapítja, hogy az „sem nem jó, sem nem rossz eleve. Azzá lesz, amivé az emberek teszik” (CV 42). A globalizáció által biztosított anyagi források jelentősebbek, amely segítségével a szegényebb népeknek nagyobb a lehetőségük, hogy kiszabadulhassanak a nyomorból. Ugyanakkor etikai elvek nélkül a globalizáció sok veszélyt rejt magában, amelynek következtében a gazdag és a szegény országok közötti megosztottság mélyült (uo.).

Az enciklika megerősíti a XXIII. János pápáig visszavezethető egyházi tanítást, amely szerint az egységesülő világban szükség van egy valódi politikai világtekintélyre, amely képes arra, hogy a világgazdaságot irányítsa, a válság által

sújtott gazdaságokat segítse, az egyensúlyhiányok kialakulását megelőzze. Ennek a tekintélynek intézményes hatalommal is kell rendelkeznie, hogy az igazságosságot a jogok figyelembevételével megóvja (CV 67).

Korunk technikai és technológiai eredményeinek előnyeit és annak káros következményeit szemlélve az enciklika felhívja a figyelmet arra, hogy az ember szabadsága nem abszolút, figyelembe kell venni a teremtés rendjét. Nagy veszélyt jelenthet, ha a technika ideológiai hatalommá válik, ha azt sugallja, hogy a népek fejlődése, a béke elsősorban technikai kérdés, és az ember bioetikai eszközökkel létrehozhatja és megsemmisítheti önmagát. „A tisztán technikai cselekvés megbéklyózott ész, hit nélkül arra van kárhóztatva, hogy belevész saját mindenhatóságának illúziójába” (CV 74).

Összességében megállapítható, hogy XVI. Benedek pápa Caritas in veritate kezdetű szociális enciklikája segítséget nyújt minden ember számára, hogy a környezetében levő társadalmi folyamatokat helyesen értelmezni tudja, irányít mutasson, hogy miként kerülje el a veszélyeket és felismerje azokat a kegyelmi lehetőségeket, amelyek az emberiség teljes értékű fejlődését szolgálják. •

Dr. Rónai Béla

főiskolai tanár (1923-2009)

Tisztelettel és szeretettel emlékezünk Dr. Rónai Béla nyelvtudományprofesszorára, aki nemzedékeket nevelt a Pécsi Pedagógiai Főiskolán, a Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, valamint a Hittudományi Főiskolánkon.

Inzerményünkben 1995 és 2003 között oktatta a hallgatókat a magyar nyelv- és beszédművelésre. Tanítványai többször sikeresen vettek részt a Kossuth-szónokversenyen.

Rónai Béla felsőbb tanulmányait a bajai tanítóképző intézetben és Szegeden, a tanárképző főiskolán, majd az Apponyi-Kollégiumban végezte. Bálint Sándor néprajzprofesszor gyakornokaként lett kutatómunkájának egész életre meghatározója a néprajz és a nyelvészet.

Számos tankönyvet, tudományos és népszerűsítő publikációt írt. Vendégtanárként Pozsonyban, Nyitrán, Kassán, Újvidéken és Mariborban tanított az egyetemen.

A népismeretre és a dialektológiára is kiterjedt széleskörű kutatói tevékenysége elősegítette oktató-nevelő munkáját, a magyar nyelv és beszédstílus módszeres formálását. Alapos szakmai tudása mellett katolikus hitében elkötelezett embert ismerhettünk meg benne. Teológiai műveltségét idős korára a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának levelező tagozatán szerezte Budapesten. Óráinak szemléletformáló hatása emlékezetes marad egykori növendékei körében.

Lelki üdvéért az engesztelő misét Pécsen, az Ágoston-téri plébániatemplomban mutatták be, 2009. szeptember 25-én, pénteken este 6 órakor. Temetése Dunaföldváron volt, 2009. Október 2-án.

A Gondviselő adjon neki örök nyugodalmat! Példaértékű életének emlékét megőrizzük.

Lantosné Imre Mária

Dunaföldvár ünnepe

Haider Márta

„Sok a hétköznap. Az ünnep kevés. Még inkább szükség van az ünnepnapokra.

Az ünnep nem munkaszünet. Az ünnep az emberi lélek öröme, amely a testet áthatja. Az ünnep örömről. Az ember szabadságra születte. Az ünnepben szabadságát élheti meg. Ünnepben lehet önmaga. Szóhoz jut a lélek. A test finomabb falatokat kap. Közben az emberi szellem hallatja szavát.

Érzést kér, nem mindennapit. Gondolatot kér, amely lelkesít. Érzés nélkül nincs ünnep. Eszme nélkül az ünnep halott. Hiába több az ital, választékosabb az étel. Az embernek több kell.

Ember vagy. Ünnep nélkül nem élhetsz.

Az ünnep nem munkaszünet. Érzések és gondolatok napja. E kettővel az ünnep szabadság és öröm.” (Mácz István)

Dunaföldváron ilyen igazi ünnepnapra került sor augusztus 9-én. Közösen ünnepeltük két templomunk védőszentjét, Szent Annát és Szent Ilonát, valamint a Szent Rókus-kápolna patrónusát. Petkó Tamás plébános úr meghívására Dr. Bábel Balázs kalocsakecskeméti érsek úr vezette az ünnepi liturgiát. Az ünnepi szentmise a Szent Ilona-templomban volt, ahol a főcelebráns Érsek úrral együtt misézett Petkó Tamás plébános úr és Gruber Géza esperes – Szendehelyről -, aki városunk szülöttje. Érsek atya homíliájában hitünket megerősítő tanítást kaptunk. Az Érsek atya beszélt arról, hogy a hit, amely a re-

ménnyel és szeretettel társul az emberi élet értelmét és igazi célját adja meg. Minden olyan esetben, amikor ez hiányzik, egyfajta hiábavalóság, vagy mostanság divatos szóval frusztráltság vesz erőt az emberen. Mindannyiunknak fel kell tennünk a kérdést, hogyan éljük meg saját életünket? Csak a múlt időt éljük értelem nélkül, vagy van ennek valami mély tartalma a számunkra?

„Mit kezdünk a szenvedéssel, ami sokszor ott van a környezetünkben? Van ennek egyáltalán értelme? Mi hívó emberek azt mondjuk: van. Bár nem mindig látjuk be. Különösen akkor, amikor mi is szenvedünk. Mindenki egészséges szeretne lenni és jó lelkiállapotban élni. Ha megpróbáltatás érnünk, mit mondunk? Az Apostolok Cselekedetének szerzője azt mondta az első egyházközösség híveinek: „Sok szorongatás közepette kell bejutnunk az Isten országába.” (ApCsel 14,22) De bejutunk! Sok viszontagságon át, amelyekre az idő távlatából már úgy tudunk visszatekinteni, amit Szent Pál így mond: „akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik”. (Rom 8,28) Nekünk, keresztény embereknek az idő múlása alkalom arra, hogy Istenhez közelítsük az életünket. Az idő egy olyan adomány, amelynek jó fölhasználásával az Istentől kapott talentumainkat kamatoztathatjuk, sok jót tehetünk, bűneinket helyrehozhatjuk. Sőt, visszatekintve a múltba a lelki erősség forrásává lesz. A múlt a mi reményünk – mondja Pilinszky János.

Ezer éves történelmünk arra tanít, hogy minden megpróbáltatásunk mellett, amit az utóbbi években is megéltünk, föl lehet támadni. Föl lehet újra egyenesedni. Az Istenbe vetett, komoly keresztény hit ehhez ad erőt. A mai ünnep nagy tanulsága, hogy Isten velünk van egyéni és nemzeti történelmünkben, és mi belé akarunk kapaszkodni. Az Isten senkit sem hagy el, csak mi hagyhatjuk el Őt. Az Isten felé úgy lehet közeledni, hogy Ő mindig jön, és sohasem távolodik. Ez a hálaadó ünnep, a mi a teremtő Istenünknek, megváltó Urunknak, és a vigasztaló Szentléleknek a kegyelmével, a szentek közbenjárásával erősítsen meg bennünket, hogy ennek a városnak ne csak ezer éves múltja, hanem még ennél is több jövője legyen. – mondta az Érsek atya.

Az ünnepi szentmisét követően körmenetben vonultunk át a Szent Anna-templomba, ahol a TeDeum eléneklése után Nagy Gáborné polgármesterasszony és Dukai István alpolgármester úr átadta a város által a templomnak ajánlékozott zászlót, amelyet az Érsek atya megáldott. A Jézus Szíve litánia elimádkozása után az Érsek úr városunkat Jézus Szent Szívének oltalmába ajánlotta Vaszary Kolos hercegprímás felajánló imájával.

Az ünnepi szertartás után a templomhegyen az Ördögszekér néptánc együttes műsorában gyönyörködhattünk, majd fimon ebéddel zárult a nap. •

A Pécsi Egyházmegye alapításának 1000. évfordulója alkalmából 500 számozott példányban jelenik meg a Pécsi Miszszále faksimile kiadása. Az 1499-ben nyomtatott misekönyvből, mára csak 4 példány maradt fenn. Ez a négy példány kivételes értéket képvisel a Magyarországon használt 15. századi misekönyvek sorában.

A kiadvány a Pécsi Püspöki Kincstárban őrzött pergamen példány (V.V.8) másolata.

Az 588 oldalas, 181x247 mm-es könyv 11 festett, aranyozott oldalt tartalmaz.

A nyomtatás és az aranyozás a legmodernebb technológia felhasználásával készült. A kézi bőrkötéssel és az eredeti veretek másolatával is igyekeztünk az eredeti könyv hangulatát megidézni.

A faksimile kiadvány mellett egy 3 tanulmányból álló kötet található, melyben olvashatunk a könyvet megrendelő Ernuszt Zsigmond püspökről, a misekönyv sorsáról, illetve a liturgiái és művészettörténeti értékről.

BEMUTATÓ: 2009. NOVEMBER 13.

A Belvárosi Plébániatemplom, az egykori dzsámi kupolájának restaurálási munkálatairól készült fotóösszeállítást közöljük. Az átépítési munkálatokat Vadász István örökölte meg és bocsátotta közre.

Az ember férfi és nő

Schmidt Pál

Két évvel ezelőtt az Európai Parlament főépületének emeletén 27 kép a büszkeségről címmel kiállítást rendeztek, amelyen egy-egy fényképpel az unió egyes tagországában lezajlott ún. meglefelvonulásokat mutatták be. A fotókhoz csatolt rövid szövegekből a látogatók kiolvashatták, hogy az Európai Unió nyugati részén ezek az események valóságos népünnepélyek, az „elmaradottabb” keleti területeken viszont a „meleg büszkeség” megjelenése nemtetszést vált ki; a szélsőségesek ordibálással, tojások, kövek, esetleg Molotov-koktélok dobálásával fejezik ki felháborodásukat.

A képeket a Nemzetközi Meleg és Leszbikus Szövetség európai regionális szervezetének tagjai bocsátották a szervezők rendelkezésére. Megfogalmazott céljuk egy olyan világ kialakítása, amelyben a szexuális irányultságtól, nemi identitástól vagy önkifejezéstől függetlenül az emberek egyenlőségben, megkülönböztetés nélkül élhetnek. Meggyőződésük szerint tevékenységükre nagyon is szükség van, mert az LMBT (Leszbikus, Meleg, Biszexuális és Transznemű) embereknek jelenleg még sok hátrányos megkülönböztetéssel kell szembenéznük, főképp a foglalkoztatás, az egészségügy, a lakhatás, a nyugellátás, a társadalombiztosítás és egyes szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén. Civil szervezetük sokmillió euró támogatást kap az Európai Bizottságtól. Vajon miért?

A „szexuális másság” okai még nem teljesen tisztázottak. Környezeti hatásról, szokásról, újabb inkább genetikai meghatározottságról beszélnek. Utóbbit elfogadva, jogos az egyenlő elbírálás követelése, hiszen senki nem tehet arról, hogy milyen adottságokkal született. Ez esetben is azonban valahol meg kell húzni a határt a megengedhető és az elfogadhatatlan szexuális magatartás között, hiszen más ilyen jellegű rendellenességek (mutogatás,

pedofília, kéjgyilkosság) mögött is állhatnak öröklött genetikai tényezők. Bizonyos génektől függetlenül, a keresztény kultúrkörben nem kérdés, hogy a nemiség tekintetében milyen a normális, és milyen a rendellenes viselkedés, és az sem, hogy mit jelent a közizlés, illetve a közszeméremérsértés fogalma.

A jogokért nem a társadalom mindenképpen nagyobbik részét megbotráncóztatató módon kell küzdeni. Például fél- vagy majdnem teljesen meztelenül szexuális aktust imitálva, mint ahogy az ilyen parádékon az történni szokott. Mi szükség volt tavaly Budapesten arra a plakátra, melyen három kisgyerek fényképével hívták rendezvényükre az embereket, ezzel a szöveggel: „Gyerekként azért is kiálltál, amiről azt se tudtad, miről szól! Most rólad van szó. Magadért kell kiállnod!” És a mottó: „Egy család vagyunk!” Mi szükség van arra, hogy végigarszoldjanak a belvároson a meleg-teherautók, fedélzetükön meztelen hátsójukat kidüllesztő, feszületet és ezt-azt lóbáló, egymást és rózsaszín álbibliát ölelgető transzvesztitákkal, papnak beöltözött csokolózó férfiakkal?

Így érik el a homoszexuálisok, hogy közutálatot váltsanak ki. Undorító viselkedésükkel irritálják a társadalom többségét, azokat is, akik higgadtan tudomásul vennék létezésüket, és az övékétől eltérő nemi irányultságukat magánügynek tekintenek. Csak hát, korunkban szinte forradalomszerű tendencia – szaknyelvi meghatározással – a „coming out” (a nyílt színvallás). A homoszexualitás a nyilvánosság elé törekszik. Ezt igazolják „büszkeségnapi” felvonulások, ismert közéleti személyiségek színpadias kitárulkozásai, vagy a visszafogottabbak szűk körben tett beismerései. Eljutottunk oda, hogy ma a homoszexualitás gyakorlását civilizált,

demokratikus társadalmakban az alapvető emberi jogok közé tartozónak tekintik.

A heteroszexuálisokat mégis zavarja a szexuális másság (ha bele is nyugszanak), egyszerűen azért, mert természetellenes. Már a kereszténység előtti kultúrákban és vallásokban is megfogalmazódott a „férfi és női ősprincípium” elve, amely a világmindenséget – az ásványoktól a természeti törvényekig – két-neműként értelmezi. A férfi és a nő fajfenntartásbeli szerepe, anatómiai, pszichés és mentális különbözősége és egymáshoz illősége – az esetleg olykor eltévedt gének ellenére is – természeti adottság. A férfi-nő viszonyra épül az egész emberi kultúra. Egymáshoz kapcsolódásuk alapozza meg minden civilizáció életképességét, az élet fennmaradását.

A szexuális érintkezés fogalma a természet törvényeit tisztelő gondolkodásban nem foglalja magába az azonos neműek közötti testiséget. A homoszexualitás nyílt, mindennapi jelenléte a történelem folyamán mindig a hanyatló kultúrákat kísérte, a hanyatlás tünete volt. És most az LMBT aktivisták egyértelműen kimondják: nekik nyilvánosan kell megjeleníteniük, az Andrassy úton, a médiában. Ez már nem egyszerűen nemi irányultságuk vállalása, hanem e tény népszerűsítése. Ez ellen pedig védekeznünk kell. Nem lehet némán figyelni az eseményeket, mert a „biológiai nem” helyett a

„Nem lehet némán figyelni az eseményeket, mert a „biológiai nem” helyett a „gender”, azaz a „társadalmi nem” fogalmának erőszakos terjesztését látjuk!

„gender”, azaz a „társadalmi nem” fogalmának erőszakos terjesztését látjuk. Nem csak az Andrassy úton!

Egyre több iskolába – külföldön néhol már óvodákba is –, nyomul be az új nyugati ideológia, a nemi össze-mosás eszméje – a magyar szakzsargonban is használt angol kifejezéssel –, a „gender mainstreaming” (gender-áramlat), mely szerint mindegy, hogy férfinak vagy nőnek születtünk, hiszen mi magunk választhatjuk meg szabadon nemi orientációnkat. El akarják hitetni a fiatalokkal, hogy homoszexuálisnak lenni szép és értékes dolog, egyenértékű a heteroszexualitással. A Szociális és Munkaügyi Minisztérium által kiadott tankönyv is tagadja az emberi nemek biológiai meghatározottságát. Kijelenti, nem veszületett adottságok miatt viselkedünk nőként vagy férfiként, hanem inkább „bizonyos társadalmi elvárások és régi hagyományok következtében”. E gondolat hirdetői szeretnék,

hogy jogilag is az legyen érvényes, a hivatalos iratokba is azt jegyezzék be, amit – a biológiai tényektől függetlenül – az egyén önkényesen társadalmi nemének választ. Meglepő, hogy az Európai Unió a gender-mozgalom élharcosává vált, támogatja a radikális homoszexuális egyesületek által képviselt szellemiség terjesztését. Márpedig, ha törekvéseik eredményesek, annak előbb-utóbb demográfiai következményei lesznek. Riasztó arra gondolni, hova vezet, ha a gender-ideológia zöld utat kap társadalmunkban. A bejegyzett élettársi kapcsolat törvényi elfogadása már ebbe az irányba mutat. Hova-tovább átértelmezik a család fogalmát is. Ráadásul a nemek összemosását propagáló eszme hívei elutasításukat a rasszizmussal, azaz a diszkriminációval egyenlőnek, így törvényileg büntetendőnek ítélik, s megtil-

tanák az ellenvéleményt. Volt, amikor a másság gyakorlóit büntették, ma a többségeket szeretnék. És nem csak ebben a vonatkozásban!

Nem szabad senkit sem diszkriminálni, pláne büntetni. Minden embernek tisztelet jár. De meg kell értetni mindenkivel, hogy férfiak és nők egymásra vannak utalva, s csak akkor lesz jövőnk, ha kiegészítjük egymást. Pusztító ideológiára épülő diktatúra kezdetének vagyunk tanúi, mely a náci vagy a kommunista eszmék terjedéséhez hasonlítható. Vigyázzunk! Az azonos neműek egymás iránti vonzalma nem érték. Ha társadalmi szinten fölborulnak az emberi szexualitás törvényei, az adott civilizáció halálra van ítélve. Az ember férfi és nő, a teremtés így akarta, és ez így van jól. Létünk, az élet fennmaradása erre épül. •

Az Egyház élő hitével összhangban

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az alábbi körlevélben hívta fel a hívek figyelmét a katolikus hit megőrzésére az újpogányság egyre terjedő szellemével szemben.

Krisztusban Kedves Testvérek!

Szent István király intelmei ma is időszerűek. Közülük az első a katolikus hit megőrzésére vonatkozik. Mi, akik mint püspökök a tiszta katolikus hit őrei vagyunk, nem hagyhatunk figyelmen kívül néhány olyan jelenséget, amely napjainkban híveink körében is terjed.

Azt tapasztaljuk, hogy ismét erőre kapott egyfajta pogányság. Ahogyan Szent István halála után, úgy most is támadja a kereszténységet. Néhány évvel ezelőtt még az elvilágiasodást tartottuk szinte az egyetlen veszélynek. Bár továbbra is jelen van népünk körében ez a fogyasztói szemlélet, az élvhajhászás és a hedonizmus bálvány, ma az újpogányság szelleme is erősödik.

A kommunista évtizedek alatt próbálták mindent elfelejteni, ami magyar és keresztény azonosságunkat erősítette. Kisebrendűségi érzést tápláltak belénk, azt sulykolták, hogy utolsó csatlósok vagyunk, nacionalisták és sovíniszták. Ehhez újabban a kirekesztő és a rasszista jelzöt is hozzáteszik. Mindezeket a szeretettel ellenkező magatartásokat határozottan elutasítjuk. Szükséges és jogos, hogy helyes öntudatra ébredjünk, keressük, újra tudatosítsuk igazi értékeinket, magyar örökségünket kulturális, történelmi és tudományos területen egyaránt. Ennek része az is, hogy megerősödjünk keresztény öntudatunkban, hiszen a krisztusi kinyilatkoztatás magyar kultúránkban is megtestesült, azt megnemesítette és megszentelte. Ezeréves magyar kultúránk a keresztény hit nélkül nem érhető. Ezt az öntudatra ébredést mi is nagyon fontos keresztény és magyar feladatnak tekintjük.

Sajnos azonban ennek az öntudatra ébredésnek vannak vadhajtsái is. Ezek egyike a különböző vallási elemeket

keverő ún. „ősmagyar szinkretizmus”. Ez a jelenség azért is nagyon veszélyes, mert kereszténynek tűnő vallási nyelvezetet használ és könnyen megtévesztheti még a vallásukat gyakorló hívőket is. Ezek közé tartoznak a Jézusról és Szűz Máriáról szóló tudománytalan állítások. Ilyenek pl. a „Jézus, pártus herceg”-elmélet, vagy a táltosok, a sámánok és a pogány ősmagyar vallás egyéb valós vagy vélt elemeinek újraélesztése. Olykor még a legnemesebb hagyományörző mozgalmakat is felhasználják arra, hogy a pogányságot népszerűsítsék. Keresztény hitünk nem pusztán az ember istenkeresésének az eredménye, hanem Isten kinyilatkoztatásán alapul, amely Krisztusban teljesedett be. Ő az út, az igazság és az élet az egyének és a nemzetek számára is.

Ezért kell megemlítenünk a hitünk igazságát fenyegető egyéb veszélyeket is, mint pl. az okkultizmust, a spiritizmust és a bálványimádás különböző formáit. Arra kérjük katolikus testvéreinket, hogy óvakodjanak minden ilyen megtévesztő kezdeményezéstől.

Pál apostol figyelmeztetése napjainkban is időszerű: „Mert jön idő, amikor az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját ízlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy füluket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják“ (2Tim 4,3-4).

Katolikus hitünk elleni támadás érkezik a szélsőségesen liberális eszmék irányából is, amelyek a relativizmus diktatúráját erőltetik ránk, azt a szemléletet, amely kétségbe vonja magának

az igazságnak a létét. Ez az irányzat az élet tisztelete helyett a halál kultúráját terjeszti. Tagadja vagy relativizálja a férfi és a nő különbségét, valamint a házasságot és a családot. Ezzel szemben mi elfogadjuk a teremtő Isten tervét az emberről, a családról, a kultúráról, a nemzetről. A globalizációval szemben a katolicitást valljuk. A katolikus igazság nem nemzetközi, hanem nemzetek feletti, de hogy konkrétan létezhesen, a nemzeti kultúrákban kell megtestesülnie.

Katolikus hitünket kikezdheti az a felfogás is, amelyet így szoktak megfogalmazni: „vallásos vagyok a magam módján“. Csak akkor vagyunk és maradunk katolikusok, ha az Egyház élő hitével összhangban hiszünk, mert egyedül egyházának ígérte meg Jézus Krisztus: „Én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig“ (Mt 28,20).

A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA

OTTHON SEGÍTÜNK

Pécsett folytatni szeretné munkáját az Otthon Segítünk Szolgálat, melynek eredeti neve Home-Start, és az angliai Leicesterben indult 1973-ban. A magyarországi szervezet a Home-Start International tagjaként 2001-ben alakult, s a hálózat folyamatosan bővül.

Az Otthon Segítünk Szolgálat egy, a kisgyermekes családokat támogató szolgálat, amely a régi, jól működő nagy családok mintájára nyújt segítséget a magukra maradt, elbizonytalanodott, vagy egyszerűen csak megfáradt családok számára. A szolgálatban önkéntesek dolgoznak, akik maguk is szülők, nagyszülők, s egy ingyenes felkészítő tréning után otthonukban látogatják a segítséget kérő családokat heti rendszerességgel, előre megbeszélte időben, meghatározott feladatra, két három hónapon keresztül – gyakorlati segítséget, megértést és derűt ajándékozva a családnak. Célunk, hogy megelőzzük a komolyabb bajok (szorongás, depresszió, a család széthullása) kialakulását, és hogy a családok a mélyponton átlendülve megerősödjenek, talpra álljanak.

A kisgyermekes család olyan, mint egy fiatal fa. Előtte az élet, a növekedés lehetősége. De sokszor segítségre van szüksége. Néha nem is kell több segítség, mint egy egyszerű karó.

Szeretettel várjuk olyan szülők, nagyszülők jelentkezését az Otthon Segítünk Pécsi Szolgálatához, akik a családi élet harmóniáját, a segítségadást és az önkéntes munkát értékeknek tekintik, akik

- rendelkeznek saját szülői tapasztalattal;
- barátságukat és idejüket (heti 2-3 óra) szívesen felajánlanák az ezt igénylő és erre rászoruló kisgyermekes családoknak, hogy őket otthonaikban látogatva segítsék mindennapjaikat;
- elvégeznének egy 10 alkalomból álló ingyenes, önismerteti és felkészítő tanfolyamot.

JELENTKEZNI LEHET:

**9 - 16 óráig a 30/312-3989,
16 óra után a 20/281-0964-es telefonszámon,
vagy az otthonsegitunk@freemail.hu címen.**

Tájékozódni az Otthon Segítünk Alapítvány létrejöttéről, működéséről az otthonsegitunk.hu honlapon lehet.

És a kis fa megerősödik, és nem lesz többé szüksége karóra. Egyre több gyümölcsöt érlel. A karó pedig átkerülhet egy újabb fiatal fa mellé.

HELYREIGAZÍTÁS

Júliusi számunkban „Az igazságban gyökerező szeretet“ című cikket Góják János atya írta.

Arnold János című írásunkat Lankó József alszentszentmártoni plébános írta.

KONCERT

J. S. BACH: Magnificat
Előadja a Bazilika Mozart Kórusa
és Zenekara

Vezényel:
SZAMOSI SZABOLCS
2009. október 17. 19.30
LYCEUM TEMPLOM

OrgonaPont

KOVÁTS PÉTER (orgonaművész-tanár)

Műsoron:
J. S. BACH, C. FRANCK,
L. VIERNE

2009. október 24. 19.00
PIUS TEMPLOM

A bizalom zarándokútja Pécsett

Confiance trust bizalom fiducia zaufanie vertrouwen besimi вяра věřít usaldus luottaa povjerenje ufač uzticība pasitikėti Vertrauen
верять confiança incredere confianza förtroende поверење verif zaupanje güven доверјати fiducia zaufanie vertrouwen besimi
usaldus luottaa povjerenje ufač uzticība pasitikėti Vertrauen tillit доверять confiança incredere confianza förtroende поверење

Fiatalok találkozója
2009. október 23-25.

Taizé Iroda: 7624 Pécs, Papnövelde u. 1-3. (földszint, balra)

Confiance trust bizalom fiducia zaufanie vertrouwen besimi вяра věřít usaldus luottaa povjerenje ufač uzticība pasitikėti Vertrauen
верять confiança incredere confianza förtroende поверење verif zaupanje güven доверјати fiducia zaufanie vertrouwen besimi
usaldus luottaa povjerenje ufač uzticība pasitikėti Vertrauen tillit доверять confiança incredere confianza förtroende поверење

pecs@taize.fr

www.taize.fr/pecs